

многобоштва... помоћу елемената неоплатоновске философије" (цит. по [15, стр. 638-639]). Као и древни Платон, тако и Плетон из XV века предлаже своју идеју идеалне државе, при чему је његов програм изузетно близак програму древног Платона. "Имитирајући" њих обојицу, Плотин (205-270. год.) се такође нада да ће му император помоћи да у Кампанији (и опет Италија) оснује град Плотинополис, у коме ће он увести аристократске опитинске институције "по Платону" [84, т. 4, стр. 394-397].

У традиционалној хронологији се удавају и неке важне црквене личности. Например, Јевсевије у "Црквој историји" [75] много говори о епископу Виктору, који је играо централну улогу у такозваном ускршњем спору (о правилима утврђивања Ускрса) [75, стр. 306]. И заиста, у историји је забележен познати "спор о Ускрсу", у коме је централну улогу играо Виктор (постоји чак и посебан термин: Викторов ускршњи циклус [85, табл. 17]). Али тај спор и Викторова активност се односе на 463. год., док Јевсевије који о томе пише наводно живи крајем III - почетком IV века. Штавише, Јевсевије у [75] говори и о познатом Дионисију, који је утврдио правила прославе Ускрса, повезавши га са пролећном равнодневницом и тиме са "Спаситељевим страдањем". Дионисијеву смрт Јевсевије смешта у 12. годину владавине Галијена тј. по традиционалној хронологији у годину 265. Интересантно, у VI веку је активан још један познати Дионисије (Дионисије Мали) који се много занимao за проблем Ускрса и који је наводно први утврдио датум Христовог рођења, дао при том правила утврђивања Ускрса за много година унапред и повезао га са пролећном равнодневницом [85, табл. 18]. Чудно је да оба Дионисија, оба познати, оба се баве проблемом Ускрса, оба изучавају везу овог задатка са пролећном равнодневницом, оба следе у својој активности Виктора (који се удвојио већ раније), али су по традиционалној хронологији временски удаљени приближно три века.

Удавајања постоје и у хронологији чувеног римског права [66]. Ф. Шупферт: "Серија великих римских правника завршава се са Еренијем Модестином, који је умро 244. године после Христовог рођења. Правна наука је упала у летаргијски сан, и 900 година касније (! - А.Ф.), благодарећи Ирнерију (Еренијевом двојнику, не само по имену већ и по активности - А.Ф.)... она је одједном васкрслала у свој својој првобитној... лепоти у Болоњи" [86, стр. 187]. Основач школе Ирнерије је око 1088. год. почeo предавати римско право, "васкрсло" после 900 година заборава, наводно "сакупивши" древне Јустинијанове кодексе.

Постоје два знаменита Хомера: древни песник Хомер и поета Анхилберт-Хомер на двору Карла Великог (IX век). "Своје академско име 'Хомер' добио је, вероватно, - нагађа Г. Вебер, - за песничка дела... Од Анхилбертових песама је само мали број дошао до нас..." [84, т. 5, стр. 391]. Овај Хомер био је "јако важан члан научног круга на ахенском двору Карла..." [84, т. 5, стр. 391]. Узгред, сматра се да је староримски рачун времена по идама, календама, окончан још у VI-VII веку. Па ипак, аутори из XIV века, не знајући за то, рачунају време управо по идама, календама итд. [80, стр. 415].